

Csurgó és Környéke

KÖZÉLETI ÉS KULTURÁLIS LAP

XXV. évfolyam • 10. szám • 2016. október •

www.csurgo.hu

csurgoeskornyeke

Csurgó Város ingyenesen megjelenő havilapja

AKTUÁLIS
4. OLDAL

1956 üzenete

AKTUÁLIS
6. OLDAL

Lezárult a "Be Youth"
projekt

AKTUÁLIS
8. OLDAL

Testvériskolánkban történt...

Kiállítás megnyitójával indult az '56-os események tiszteletére szervezett emlékhét Csurgón

Korabeli dokumentumok, fotóanyagok, katonai felszerelések és egyenruhák, a terem betöltő elektroncsöves rádió sercegése, valamint enteriőr-szerűen berendezett szobabelsők idézték meg az '50-es évek életét Csurgó Város Helytörténeti Gyűjteményében.

5. OLDAL

FOTÓ: SZABÓ BALÁZS

PÁLYÁZAT

Esszé pályázat az 1956-os forradalom 60-ik évfordulóján

12. OLDAL

AKTUÁLIS

Rejtély a múzeumban

7. OLDAL

AKTUÁLIS

Új alpolgármestert választottak

7. OLDAL

SPORT

Siker a diákolimpián

15. OLDAL

Csurgó és Környéke

Csurgó és Környéke - Közéleti és kulturális lap
Megjelenik minden hónap negyedik hetében
Lapzárta minden hónap 20-án!

Kiadja: IMCOM Marketing és Szolgáltató Bt.

Felelős kiadó: Szabó Balázs - ügyvezető

Levél cím: 8840 Csurgó, Kossuth L. u. 1.

Telefon: +36 30/480 2046

Email cím: csurgo.es.kornyeke@gmail.com

www.csurgo.hu/csurgoeskornyeke

Főszerkesztő: Szabó Balázs
Szerkesztők: Balogh Veronika,
Ferletyák Zsanett, Vargáné
Hegedűs Magdolna

Elérhetőek Csurgón az alábbi helyeken:

egyházak, általános iskolák,
középiskolák, óvodák, Csokonai
Közösségi Ház, Városi Könyvtár,
Posta, Széchenyi téri újságos.

Küldjön hírt!

Juttassa el hozzánk észrevételét,
összön meg érdekességeket, küldjön híreket!

Levél cím: 8840 Csurgó, Kossuth
L. u. 1.

Telefon: +36 30/480 2046

Email cím: csurgo.es.kornyeke@gmail.com

„Tök-jó” nap horvát vendégekkel

AKTUÁLIS
6. OLDAL

„...tisztán őrizzük meg a magunk forradalmának zászlaját!”

FOTÓ: SZABÓ BALÁZS

A magyar nép feladata, hogy rágalommal, feledéssel és elszürküléssel szemben tisztán őrizze meg a maga forradalmának zászlaját.

Tisztelt polgármester úr, hivatalvezető úr, alpolgármester úr, kedves csurgóiak, kedves emlékezők és ünneplők! Bibó István államminiszter az '56-os magyar forradalom és szabadságharc szimbolikus alakja fogalmazott így: A magyar nép feladata, hogy minden rágalommal, minden feledéssel és minden elszürküléssel szemben tisztán őrizze meg a maga forradalmának zászlaját.

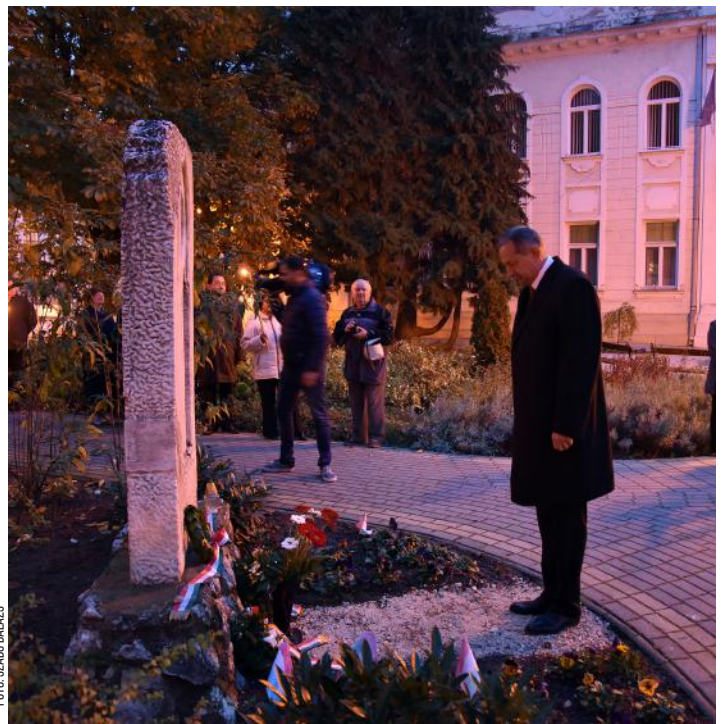
Tisztelt emlékezők, kedves ünneplők! Úgy is mondhatnám, hogy nincsen más feladatunk. Úgy is mondhatnám, hogy nincsen más feladata a magyar nemzetnek, a magyar népnek, a magyar generációnak, mint az, hogy minden rágalommal szemben, minden feledéssel szemben, és minden elszürküléssel szemben tisztán őrizze meg, tisztán őrizzük meg a magunk forradalmának zászlaját. Az-az, ez a szent örökségünk, ez a szent küldetésünk, ez a szent hivatásunk, nemzeti misszióink, hogy továbbadjuk a következő nemzedékek számára újra és újra elmondjuk, nem csak október 23-án, hanem az év minden időszakában, az életünk minden időszakában, hogy mit tettek az '56-os hősök. Mit tettek az '56-os áldozataink. Mit tettek az előttünk jártak.

Tisztelt hölgyeim és uraim, kedves ünneplők! Ez a mi feladatunk a 60-ik évfordulón is, különösen akkor, ha vissza tekintünk arra, hogy tíz esztendővel ezelőtt az 50-ik évfordulón nem az '56-os hősök és áldozatokhoz méltóan emlékezett legalábbis Budapest. Amikor egy erkélyablakon keresztül, gumilövedékeken keresztül, gumibottal törtek a békés emlékező, ünneplő tömegre. Ezért is van különleges felelősségünk, különleges feladatunk most a 60-ik évforduló alkalmával, hogy az '56-os hőseinkhez méltóan emlékezzünk. Az-az tisztelettel, alázattal, hálával, köszönettel és szeretettel. Mert minden gyűlölettel szemben ez a tiszteletteljes kultúra a miénk. Mert minden cinizmussal szemben a hálaadás és a szeretet a válasz. És én azt gondolom, hogy a 60-ik

évforduló alkalmával így tudunk méltó módon visszatekinteni, így tudunk méltóságteljesen és felemelő módon emlékezni mindazokra, akik az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc időszakában majd az azt követő időszakban emberek maradtak az embertelenségben.

Tisztelt jelenlévők! Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharcot eltiporták, vérbe fojtották, aztán jöttek a kivégzések, jött a bosszúállás, jött a retorzió, jöttek a bebörtönzések, jöttek a meghurcoltatások, jöttek az ÁVO-s megvertetések, és jött a száműzetés. És mégis azt kell mondjuk, hogy az '56-os hősöknek az a csodálatos szabadság eszménye, amelyért vállaltak áldozatokat, életet és halált, az a szabadság eszmény mégis diadalmaskodott, mégis győzedelmeskedett. 1956 november 4-én Márai Sándor a következőképpen fogalmazott a Szabad Európa rádióban: „A világ e pillanatban tudja, hogy az árulás, amelynek célja a magyar függetlenség teljes megsemmisítése, magyar gyermekek, asszonyok és férfiak kiirtása nem fasiszta lázadók, hanem a magyar nép ellen tervezett tudatos, cinikus és könyörtelen merénylet. A világ e pillanatban, november 4-én, vasárnap reggel tudja, hogy Európa közepén tömeggyilkosság történt. Egy nemzetet meg akar gyilkolni egy idegen hatalom. A nemzet ezt a gyilkossági kísérletet túléli. Milyen áron? Azt nem tudjuk e pillanatban, de túléli! Isten óvja Magyarországot!”

Kedves ünneplők, kedves emlékezők! Túléltük. Magyarország túlélte, Isten megóvta Magyarországot, Isten megtartotta Magyarországot, élünk és vagyunk. Szabadon emlékezhetünk és szabadon ünnepelhetünk. Szabadon tehetjük a feladatunkat, a dolgunkat. Szabadon be kell fejeznünk a rendszerváltoztatást, hiszen még sok feladatunk van ahhoz, hogy azt a célt, hogy virágzó Magyarországon élhessenek az utódnemzedékek, nem értük el. Azt a célt, hogy anyagiakban, lelkiekben, szellemiekben, Magyarország egy virágzó ország legyen, a magyar nemzet egy virágzó nemzet legyen, amelynek valóságos jövődjéje van demográfiai szempontból is, még nem értük el, sokat kell érte együtt közösen

FOTÓ: SZABÓ BALÁZS

dolgozunk és munkálkodunk. A magyar nép mindig a szabadságszeretetről volt híres. Benne van a lelkünkben. És az elmúlt évszázadok alatt jöhettek a tatárok, jöhettek a törökök, jöhettek a Habsburgok, jöhettek a szovjetek, a magyar nép újra és újra kiállt a saját szabadságáért, a saját önállóságunkért, a saját szuverenitásunkért. Újra és újra kar karba öltve, összefogva, a szabadságunkért és az önállóságunkért küzdöttünk és harcoltunk. És ez újra és újra sikerre vezetett.

Tisztelt hölgyeim és uraim, kedves jelenlévők, kedves emlékezők! Ma abban a helyzetben, amelyben vagyunk, azon világpolitikai és Európa politikai körülmények között, amelyben élünk és vagyunk, az '56-os hőseink és áldozataink üzenetei igazítanak minket. Ma is, ők igazítanak el bennünket ebből a szempontból, ő reájuk tekintünk, és az ő példájukat látva tehetünk meg mindent önmagunkért, önállóságunkért, függetlenségünkért, a szabadságunkért. Mert a történelem újabb és újabb kihívásokkal szembesít bennünket. A különböző generációknak, nemzedékeknek újra és újra maguknak is meg kell harcolni a saját szabadságukért, a saját függetlenségükért és imádottságukért. Ma szintén parancsolni akarnak nekünk. Adjuk el szokásainkat, adjuk fel önmagunkat, adjuk fel értékeinket, hagyjuk magunk mögött a múltunkat. Nekünk ma is az '56-os hősökre kell figyelniük, akik soha nem adták fel, nem adták fel a szabadságélményüket, nem adták fel saját értékeiket, nem adták fel a függetlenséget és önállóságot, és ma is így maradhatunk meg magyarként, ma is így őrizhetjük meg értékeinket, így őrizhetjük meg élményeinket. Higgyük el, hogy nem szégyen magyarnak lenni, sőt büszkeség magyarnak lenni.

Tisztelt emlékezők, kedves ünneplők! Végül még egy fontos dologról kell beszélnem. Amikor az 1956-os magyar forradalomról és szabadságharcról beszélünk, akkor sokszor megszoktuk említeni, hogy Nyugat-Európában, nyugaton híres írók, filozófusok, gondolkodók milyen szépen beszéltek az '56-os forradalom csodájáról, világtörténelmi jelentőségéről és vezetőiről. Voltak azonban egyszerű emberek, az utca emberi, hétköznapi emberek, például egy római futball klubnak a szurkolói, akik egy csodálatos dalt, egy csodálatos himnuszt írtak az '56-os magyar forradalom hőseinek emlékére. 60 év óta éneklük ezt a dalt, ezt a himnuszt, azt a himnuszt, amely a győzelemről szól. A megújulásról szól. Az áldozatról, az áldozatkészségről és a hazaszeretetről szól. És 60 év óta újra és újra ezrek és tízezrek éneklük együtt ezt a dalt, ezt a himnuszt az '56-os fiatalok és az '56-os hősök emlékére. Had idézzek ide néhány sort ebből:

„Előre budai srácok
előre pesti srácok
diákok, földművesek, munkások,
a nap nem kel fel többé keleten.

Száz éjszakát virrasztottunk át
és hónapokon át álmodtunk
azokról az októberi napokról,
a magyar fiatalok hajnaláról.

.....
A bajtársak elrejtik a fegyvereket
majd visszatérnek énekelve az indulókat,
azon a napon, amikor felsorakozunk,
és visszatérünk a hegyekből.

Előre budai srácok
előre pesti srácok
diákok, földművesek, munkások,
a nap nem kel fel többé keleten.”

Köszönjük. Köszönjük olasz srácok, köszönjük görög, olasz fiatalok, hiszen 60 éve olasz fiatalok éneklük. És még inkább mondjuk ma, köszönjük nektek budai srácok és budai lányok, köszönjük nektek pesti srácok és pesti lányok, köszönjük nektek magyar srácok, köszönjük nektek magyar emberek, csurgói emberek, köszönjük nektek nagymamák és nagypapák, édesapák és édesanyák, nagybácsik és nagynénik, rokonok és barátok ismerősök, akik tartottátok a lelket a magyar nemzetben. Köszönjük azokat a bűvópatakat igazságokat, azokat a bűvópatakat áldozatokat, bűvópatakat hálát, amelyek az elnyomás évtizedeiben is száz és száz ezrek a csendes családi otthonban, a bezárkózott, bezárt ház falain belül, de mécsesként tovább adták a gyermekeknek és az unokáknak. Köszönjük az igazságot, köszönjük az áldozatot, köszönjük az igazság tovább adását, köszönjük az életet, és köszönjük a halált.

Tisztelt ünneplők, tisztelt emlékezők! Tehát a legnagyobb feladat, hogy minden rágalommal szemben, amely ma is létezik, minden elfeledéssel szemben, ami még ma is létezik, és minden elszürküléssel szemben, ami igen-igen létezik, tisztán őrizzük meg a magunk forradalmának zászlaját. És az a zászló egy dologról szól, rólunk magyarokról, a mi életünkéről, önállóságunkról, függetlenségünkéről, szuverenitásunkról. Éjen a haza!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ
országgyűlési képviselő ünnepi beszéde

Elhangzott: 2016. október 23., Csurgó város Csokonai Községi Házban tartott 1956-os városi ünnepségén.

1956 üzenete

*„Sorsomat a Nagy Úr szabta, Fordulóin kezem fogta
Messze sodort a hazától, A csurgói dombos tájtól,
Utak gödre hasznomra vált, Azzá lettem mire Ő szánt.”*

Tisztelt Képviselő Úr, Hivatalvezető Úr, Alpolgármester Úr! Kedves Emlékezők!

Tisztelettel köszöntöm mindannyiukat, akik eljöttek, hogy közösen fejet hajtsanak velünk az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezésünkön.

Gondolom sokan hallották és ismerik a fenti idézetet, többen személyesen is ismerhették a szerzőt. Ez a néhány sor a csurgói 1956-os események emblematikus alakjának, a járási Forradalmi Nemzeti Bizottság elnökének, Kovács Andornak a személyes hitvallása volt.

Bandi bátyánk valóban olyanná lett, amilyenné a nagy Úr szánta. Azt gondolom, az ő életútja, munkássága, szülőföldje Csurgó, és a magyarság felé tanúsított missziója példaképül szolgálhat előttünk, minden igaz magyar ember előtt. Példát kaphattunk Tőle, emberségből, tisztességéből és arról, hogyan lehet és kell és hogyan érdemes élni.

Kovács Andor megjárta a II. világháború borzalmaival, hadifogolyként három és fél évet a Szovjetunióban volt fogságban. Ahogy könyvében is írta, ez a szörnyű gyötrelmes, és kínzó időszak is nagymértékben formálta, alakította jellemét, ideológiáját. 1956 októberében a csurgói járás Forradalmi Nemzeti Bizottság elnökeként tevékenykedett. Számos csurgói bajtárssal köztünk szüleinkkel, nagyszüleinkkel, dédszüleinkkel közösen küzdöttek a szabadságért, igyekeztek befolyásolni a történelmet, szerettek volna mást, szerettek volna egy szebb jövőt nekünk, az utódoknak. A forradalm leverését követően menekülni kényszerült, így talált új otthon Svájcban. Azonban ott sem pihent, folyamatosan tartotta a kapcsolatot a csurgóiakkal, a magyarokkal, erején felül, önzetlenül segítette őket.

Mint ahogyan a héten egyik előadónk megemléltette, Kovács Andor nélkül Csurgón 1956 nem az lett volna az, ami volt.

Szerencsére sokan felsorakoztak mögé és segítőkivel, bajtársával közösen léptek fel a diktatúra ellen. Nagy öröm számunkra, hogy jó páran vannak, akik még velünk lehetnek. Ők a hiteles és ma is élő igaz tanúk, 1956 tanúi. Közülük néhányan a héten itt is

voltak velünk, úgymint Dr. Varjú László, Dr. Molnár István, és Pápa János bácsi. S ami igazán megható és szívbe markoló az az, hogy mindig jó szívvel és örömmel jönnek vissza ide hozzánk, Csurgóra. Az itt történtek ellenére, mely egész életük talán legnehezebb, legviszontagságosabb napjaik voltak mégis szívesen jönnek. Az átélt szörnyűséges napok után, melyet átéltek itt és megváltoztatta egész életüket, azok után is szívesen jönnek. Nem először, és bízunk bene, hogy még sokszor lesz lehetőségünk hallgatni őket.

Dr. Varjú László, aki kedden volt nálunk a következő nap már egy üzenetet is küldött. Idézek belőle:

„Ezúttal szeretném megköszönni a meghívást és a baráti vendéglátást. Nem baj, hogy tegnap este nem voltak sokan, mert akik ott voltak, azok figyelemmel hallgatták a visszaemlékezéseinket. Láttam az arcokon és a szemekben, hogy őket érdekelte.

Csurgóra mindig szívesen megyek vissza, mert otthon érzem magam. Remélem, hogy találkozunk még a jövőben.”

Ezúton innét is, még egyszer köszönjük nekik és bízunk benne, hogy még sokszor találkozhatunk és beszélgethetünk vele.

Tisztelt emlékezők! Ahogy említettem egy egész hetes rendezvényesorozat záró napján vagyunk. A héten nagyon sok elgondolkodtató és tanulságos előadásokat, beszélgetéseket hallottunk. Még aki azt gondolta, hogy kicsit többet is tud '56-ról, azt gondolom, ő is gazdagodott, és tovább gondolkodhatott, elmélkedhetett az elmondottakon. Valahogy úgy vagyunk vele, mint amikor sokadára olvasunk el egy nehéz irodalmi művet, ami azután letisztul, kikristályosodik jelentése és egyre inkább érthetővé válik üzenete. Mi is minden évben újraolvassuk 1956-ot. Közben ráébredünk, hogy nem csak a mű üzenete válik egyre érthetőbbé, hanem magunk is egyre érettebbé válunk.

Tisztelt hölgyeim és uraim! Október 23-a nem csak a forradalom emléknapja, hanem ténylegesen a magyar szabadság ünnepe. Az ott megfogalmazottakra sokáig, egészen 1989. október 23-ig várni kellett. Azóta ez a jeles nap kettős nemzeti ünnep is egyben, az 1956-os forradalom mellett az 1989-es Magyar Köztársaság kikiáltásáról is megemlékezünk.

Így minden évben eljövünk ezen a napon emlékezni, koszorúzunk és a múltnak tiszteletére minden évben újra és újra találkozzunk, a koszorúzókat elhelyezik a megemlékezés koszorúit, virágait, elhangzanak az ünnepi beszédek, az iskolások emlékműsora pedig feleleveníti a történelmet és aztán csendesen haza megyünk.

Valóban csak erről szól 1956? Hat évtized elmúltával, 2016-ban vajon lehet-e és ha igen akkor mi lehet 1956 üzenete? Jól ismerjük a hármas üzenetet a szabadságvágy, a függetlenség, a hazaszeret. De hogy értelmezhető ez napjainkban? Megmutatja-e a helyes irányt ma is, hogy a szív, az összetartozás, és a haza mire képes? Mit tennének, vajon mit csinálnának most ők, az '56-os hősök 2016 októberében Csurgón, Magyarországon, és a világon?

Ha napjainkban néha-néha úgy éreznénk, hogy kifordult sarkából a világ vajon mi lenne erre az ő válaszuk?

Azt gondolom, hogy nekünk október 23. a megemlékezésen túl vigaszt is nyújt, utat mutat, és hitet ad. Belőle erőt, és reményt meríthetünk. Mert az emlékezés fáj, ám erőt ad. A múlt pedig szomorú és olykor véres, de utat mutat és hittel tölt el.

S ha néha-néha nem tudnánk mi a helyes út, hogy kell döntelnünk, akkor megnyugodhatunk. Mondhatom azt is, hogy lényegesen könnyebb dolgunk van, mint nekik volt. Csak azt kell tennünk, amit ők, az '56-os hősök tennének ma, 2016 valóságában. Az ő szellemiségük, szerint kell cselekednünk, ha esetleg bizonytalanok lennénk. Könnyebb dolgunk van, mert egyrészt kérdezhetjük őket, mert hála Istennek, élnek még közöttünk néhányan. Másrészt az elmúlt 60 év viszonylatában elmondható, az idő őket

igazolta. Bár lehet, hogy akkor, 1956-ban úgy tűnt, hogy nem, azonban most már teljes bizonyossággal tudjuk, hogy az idő őket igazolta. Ma sem várhatjuk el, hogy mások oldják meg a problémáinkat, saját kezünkbe kell vennünk sorsunk irányítását. Ebben segít 1956 hite és ereje bennünket.

Tisztelt emlékezők! A mai napon emlékezzünk '56-ra, az '56-os hősökre, a három évtized múlva kivívott szabad országra. Emlékezzünk azokra, akik ezt az elismerést kivívták, megbecsülést szereztek hazánknak!

Közös felelősségünk az, hogy gyermekeinket igaz hittel, őszintén tanítsuk, meséljük el nekik a múltat, értelmezzük a jelent és reménnyel és hittel töltsük meg a jövőt

Ehhez adjon a Jó Isten erőt, hitet és bátorságot, mert szükségünk lesz mindegyikre azt hiszem.

Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!

Köszönöm, hogy meghallgattak.

FÜSTÖS JÁNOS

Csurgó Város polgármestere

Elhangzott: 2016. október 23., Csurgó város Csokonai Községi Házban tartott 1956-os városi ünnepségen.

Kiállításmegnyitóval indult az '56-os események tiszteletére szervezett emlékhét Csurgón

„1956 megmutatja, hogy kik vagyunk valójában”

Korabeli dokumentumok, fotóanyagok, katonai felszerelések és egyenruhák, a termet betöltő elektroncsöves rádió sercegése, valamint enteriőr-szerűen berendezett szobabelső idézték meg az '50-es évek életét Csurgó Város Helytörténeti Gyűjteményében.

A február 25-ig megtekinthető időszak kiállítás elemei között nagyon jelentős, hogy van egy olyan fotógyűjtemény részlete a tárlatnak, ahol eredeti, 1956-ban készült fényképek láthatóak, ami jelenleg is magántulajdonban van és korábban még sehol nem jelent meg – hangsúlyozta Tüske Anita muzeológus.

meg belőle, hogy milyen volt a múltunk, hanem azt is, hogy milyen lesz a jövőnk.

A programot az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára létrehozott Emlékbizottság támogatja.

„Tök-jó” nap horvát vendégekkel

Kétnyelvű gyermeki zsvijától volt hangos a Mesevár óvoda október 13-án, mikor is megérkeztek a horvátországi Gyurgyevácról a „Maslacak”, magyarul Pitypang óvoda nagycsoportosai három pedagógus kíséretében. Martina Repic igazgató, Liljana Lenardic és Katarina Ruzman óvodapedagógusok 26 gyermekkel vizonozták a Mesevár óvoda náluk tett látogatásait.

A mostani találkozás előzményeiről, a két óvoda kapcsolatának kezdetéről Németh Lászlóné, a Mesevár óvoda vezetője így nyilatkozott:

– 2015 tavaszán azzal a kéréssel keresett meg bennünket Ivana Pavlovics, a CSNKC kézilabdása, hogy szülővárosa, a horvátországi Gyurgyevác óvodája keres egy baráti óvodát, s hogy lenne-e kedvünk részt venni a májusban tartandó Sport Olimpián. Rövid gondolkodás után igent mondtunk, és azóta már kétszer jártunk a nagycsoportosainkkal a Sport Olimpián.

Ezek a találkozások nagyon jól sikerültek, és igazán csodálatos volt, amikor tiszteletünkre lejátszották a magyar himnuszt.

Valamennyien élményekben gazdagon tértünk haza.

Viszonzásul a mi óvodánkban tartott „Tök-jó” napra hívtuk meg őket, melyre elfogadták meghívásunkat, és nagy örömmel vártuk érkezésüket.

A vendégek fogadása nagy előkészítést és szervezést igényelt, de összefogással, a többi óvodával, nyugdíjas dolgozókkal és a szülőkkel együtt működve úgy gondolom, hogy sikeresen megoldottuk a feladatot. Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek a segítő munkáját, amivel hozzájárult a nap sikeréhez. Tolmácsunk Vargáné Hegedűs Magdolna kolléganőnk volt, aki remekül beszél horvátul, és ez nagyban megkönnyítette a kommunikációt.

A „Tök-jó” napra olyan programot állítottunk össze, amely az elmúlt évek szokásait új elemekkel egészítette ki.

A vendégeket fogadásuk után finom tízóráival kínáltuk, majd bemutattuk óvodánkat, csoportjainkat, ahol a magyar és horvát gyermekek pillanatok alatt megtalálták az együtt játszás örömeit.

Majd közösen átsétáltunk a szomszédos Festetics majorba, melyet nagy örömmel, közösen fedeztek fel a gyerekek. Az ezt követő ebéd mellé házi réteseket kínáltunk, majd az udvari népi játékokat, a tökfargást és különböző ügyességi és kézműves programokat próbálhattak ki a kicsinyek.

Meglepetésként a horvátul is beszélő Figura Ede előadó művész következett, melybe bevonta horvát vendégeket is, ami által még élvezhetőbbé vált a műsora.

Ezt követően néptáncbemutató és táncház következett Füstös Gábor néptánc tanár vezetésével. Később még közösen tököt, gesztenyét sütöttünk, tökből, gyümölcsökből készült ételeket-italokat kóstoltgattunk. Kedves vendégeink 4 óraker bűcsűztak el tőlünk, és indultak haza.

Az egész nap nagyon jó hangulatban zajlott le. Örömmel láttuk, hogy vendégeink jól érezték magukat, a programokon aktívan vettek részt.

Összességében nagyon jó dolognak tartom, hogy a mi gyermekeink más országból, más nyelven beszélő gyermekekkel ismerkedhettek meg, akik ugyanolyan, ugyanúgy játszó gyermekek, mint ők.

A jövőre nézve remélem, hogy ez a kapcsolat majdan tovább él, kibővül, épül és még jobban elmélyed.

Valóban, a Mesevár óvoda vezetője, dolgozói és a szülők is mindent megtettek azért, hogy a horvát vendégek jól érezzék magukat. Martina Repic igazgató szerint is nagyon jó hatással van a gyermekek személyiségfejlődésére egy ilyen látogatás, melyben a személyes élményszerzésen túl új ízeket ismerhettek meg, új élményekkel találkozhattak és betekintést kaphattak más nyelvű kortársaik életébe is.

VARGÁNÉ HEGEDŰS MAGDOLNA

Lezárult a „Be Youth” projekt

2016 október elején lezárult a brüsszeli forrásból finanszírozott „Be Youth” – Építsük Európát elnevezésű projekt. Az utolsó találkozót a főpartner – Castel Bolognese – szervezte Olaszországban, amelyen mind a 8 résztvevő képviseltette magát. Európa különböző pontjából verbuválódott szakmai stáb olyan témákat érintett, mint az Erasmus+, a migránsválság, a fiatalság szerepvállalása az uniós politikában, vagy épp a brüsszeli források finanszírozásának me-

nete. A 12.800 eurós keret (partnereként) lehetőséget biztosított az utazások és a „hazai” találkozó megszervezése. A konzorcium nem csak kizárólag önkormányzatokból állt, jelen volt többek közt ifjúsági szervezet, egyesület. A sikeres pályázatnak és a megszerzett tapasztalatnak köszönhetően a jövőben a város önkormányzata tervezi a további hasonló projekteken való képviselést.

Partnerek: Castel Bolognese, Roquetas De Mar, Székelyudvarhely, Pegeia, Mazsallaca, Velenje és Csurgó.

FM

Tisztelt Csurgói Lakosok!

Lehet, hogy értesültek arról, hogy villámcsapás következtében teljesen leégett a Sóvidék legmagasabban fekvő székely településének, Atyhanak a római katolikus temploma. A tűzvésznek - a teljes tetőtér mellett - áldozatul esett az oltár, a harang és a híres Kolonics-orgona is. Az anyagi kár több tízmillió forint értékű.

Atyha egyébként színekatolikus és színmagyar település. Ennek ellenére az elnéptelenedés veszélyével küzdő faluban az egyház lélekmegtartó szerepe megkérdőjelezhetetlen. Most ez is veszélybe került.

Mi, magyarországiak gyors, hathatós anyagi segítséget tudunk nyújtani. Csak példásan össze kell fognunk a bajban! Anyaországi magyar a székely-magyarral, katolikus keresztény a protestáns keresztényekkel, gazdagabb település a szegényekkel.

Tisztelettel kérem a lakosságot, hogy közösen támogassuk az atyhai templom mihamarabbi újjáépítését! Segítsünk székely testvéreinknek!

A felajánlásokat a következő számlára lehet átutalni:

Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Számlaszám: OTP 11784009-20201739

A közlemény rovatra írják be azt, hogy „ATYHAI SEGÍTSÉG”!

Füstös János polgármester

Kerekasztal-beszélgetésen eleve- nedtek meg 1956 forradalmának csurgói eseményei

Dr. Horváth József moderálása mellett, Dr. Varjú László ny. orvos-ezredes és Dr. Molnár István prof. em. ny. főisk. főigazgató, személyes élményeiken, benyomásaikon keresztül idézték fel '56 történelmi időszakának kulcsmomentumait.

A kor szellemét megidéző, tartalmas beszélgetésen többek között fény derült arra is, hogy a börtönből Csurgóra érkező Dr. Varjú László a diákszövetség vezetőjeként, társaival kettő nappal október 23-a után, 18 pontban fogalmazták meg követeléseiket. - Ez a 18 pont életemnek nagyon fontos részévé vált. Ezek a pontok

Rejtély a múzeumban

A Helytörténeti Gyűjteményben egyhetes programmal kezdődött el idén októberben, a már negyedik éve megrendezett Múzeumok Őszi Fesztiválja. A tavalyi évhez hasonlóan egy rejtély nyomába eredhettek a résztvevők: hová „tűnt el” Hadik Magda alkotása, a híres Nosztalgia?

A látogatók feladata volt, hogy a „rablás” helyszínén összegyűjtött nyomokból megfejtsék a szobor jelenlegi helyét. Ehhez természetesen számos fejtörőt, logikai feladatot, rejtvényt kellett megfejteniük. A cél az volt, hogy kicsik és nagyok is játékosan ismerkedjenek a kiállításokkal, Csurgó múltjával.

Technikai okok miatt a következő program, az „első iskola” 220 éves történetét felölelő kiállítás előreláthatóan november 7-én lesz megnyitva. November 3-tól viszont egészen 11-ig szeretettel várunk minden érdeklődőt egy Kézműves utazásra a sün körül.

Petlánovics Eszter
gyűjteménykezelő

Új alpolgármestert választottak október utolsó képviselőtestületi-ülésén

Dr. Horváth József Csurgó város korábbi alpolgármestere másodízben töltötte be Csurgó Város alpolgármesteri tisztségét, hiszen 2014-ben a képviselő-testület egyhangúan fogadta el megválasztását.

Dr. Horváth József írásban jelentette be, hogy 2016. október 24. napjával lemond alpolgármesteri tisztségéről. Lemondásában leírta, hogy a folytonosság jegyében átmenetileg vállalta az alpolgármesteri megbízást. Az általa vállalt határidőt is túllépve hozta meg döntését.

A város új alpolgármesterét Szabó Sándor képviselőt, 2016. október 25-én titkos szavazással, egyhangúan szavazták meg.

SZB

nem március 15. pontjai, de valahol azért úgy érzem, van valami kapcsolat. Ez a kapcsolat nem más, mint a magyar lélekben rejlő örökös vágy a szabadságért, amiért hajlandóak voltunk akár az életünket is áldozni - fogalmazott Dr. Varjú László.

A mai kor emberének tett ajánlásában Dr. Molnár István elmondta: 56 rettenetesen nagy szerepet játszott abban, hogy jogász lettem. Csurgó egésze egy olyan hallatlan szellemi háttérrel, erkölcsi alapot adott az embernek, amit fiatalon még nem lehet megérteni. A csurgói gimnázium falai között valami olyan kisugárzó erőt kaptam, ami az élet számtalan nehézségén átsegített. Mindenhol meg lehet találni azt a rést, ahol azt az ethoszt, amit az emberbe gyerekkorába beleültettek, tovább szolgálhatja.

SZB

Testvériskolánkban történt...

Immáron 22. alkalommal került megrendezésre a csurgói KOLPING Nagyváthy János Gimnázium, Szakgimnázium és Szakközépiskola tanulói, valamint a meuselwitz-i Veit-Ludwig-von-Seckendorff-Gymnasium diákjai közti cserekapcsolat, melynek során idén mi, csurgói diákok utazhattunk ki a német városba.

Szeptember 22-én hajnalban indultunk az iskola portájáról, lelkiükben nem teljesen felkészülve a több mint 16 órás útra. Nekünk, diákoknak, ez a 16 óra bizonyára nem volt olyan fárasztó, mint a velünk utazó tanárainknak, és a buszsofőrnek. Az út eleinte csendben telt, a korai indulás mindenkin meglátszott. Belföldön kétszer álltunk meg egy-egy rövid pihenőre, a második megállásnál már kezdtünk ébredez-

ni. Egyre többször hallatszódtott a buszon egy-egy hangosabb nevetés, emelkedő hangok vagy pedig zene. Ausztriában leginkább csak benzinkutakon álltunk meg néhány rövid pihenőre. Mint minden diák számára, az ilyen utazások során nekünk is minden érdekes volt és különleges. A fizetős illemhelyiségek, amelyek ellenőrzőkorlátján valahogy mindig sikerült ingyen átjutnunk, a német nyelvű hangos könyvek, amelyeket az eladók – tapasztalataim alapján – nem szívesen hallgatnak végig magyaros akcentussal és persze a gyönyörű táj.

Éjjel, kb. 10 órakor érkezünk meg Mauselwitz-be, így a városból aznap nem sokat láttunk. Mindenkit várt a családja, sokan régi barátként üdvözölték egymást.

Azok, akik nem vettek még részt ebben a programban kicsit megszeppenően álltak köztünk, de őket sem kellett féltetni, és ezalatt az idő alatt rengeteg új barátság szövődött. Az este minden diáknál ugyanúgy telt, megismerkedtünk a családdal – vagy azokat, akik nem először mentek ki, régi ismerősként üdvözölte őket is – vacsoráztunk, és egy gyors zuhany után már aludtunk is, mert másnap megkezd-

tük azt a színes és élménydús programot, melyet a két német tanerő - Katharina Gerth és Heidi Heinze - állított össze a számunkra.

Péntek reggel mindannyian megérkeztünk az iskolába, ki busszal, ki autóval, ki motorral. A napunk a német diákok bemutatkozó műsorával kezdődött, majd körbevezettek minket az iskolában. A hetünk témája a kártyajáték volt, ezáltal pillanthattunk bele egy német kártyajáték, a Skat bonyolult szabályaiba is, amit sajnos a mai napig sem sikerült megértenünk. Az első nap viszont még nem játszottunk, csak megismerkedtünk a lapok német nevével (a német diákok pedig megtanulták őket magyarul).

Ebéd után kaptunk egy kis szabadidőt, így lehetőségünk nyílt arra, hogy bepillantást nyerjünk a meuselwitz-i diákok és lakosok mindennapjaiba. Ellátogattunk a közeli parkba, valamint Meuselwitz főterére is, ahol ahogy megtudtuk minden szerdán és pénteken piacot is rendeznek. Az iskola élete természetesen a mi ott-tartózkodásunk alatt is zajlott, hisz azon a napon volt a nyílt nap a fiatal érdeklődők számára. Később az iskolába visszatérve mi is bepillantottunk egyes termekbe – francia, matematika, zene – és részt is vettünk a játékos programokban. Nagy örömünkre szolgált, hogy a nyíltnapot színesíthette a mi bemutatkozó műsorunk is, hisz mi is aznap adtuk elő a zenés-prózai műsorunkat. Ezután egy kis megvendéglésben volt részünk, ahol isteni grillezett thüringiai

kolbászokat készítettek nekünk. Az este, csakúgy mint a nap többi része, nagyon kellemesen telt. Beszélgettünk, nevtünk, felnőttek és gyerekek egyaránt.

A hétfőt mindenki a családjával töltötte, sokan közülünk állatkerteket látogattak meg, esetleg barlangba mentünk, de népszerű volt még Lipcse is, a közelben lévő nagyváros is.

Hétfőn vidáman, élményekkel tele térünk vissza az iskolába, ahol megismerkedtünk a nyíltlapú Skat bonyolult, számunkra nehezen érthető szabályaival. Egész délelőtt gyakoroltunk, majd ebéd után érkezett hozzánk egy Skat-mester, aki előadást tartott a játék történetéről, szabályairól és bajnokságairól – erősen megizzasztva ezzel kísérőtanárunkat, aki nem győzött fordítani számunkra. A délután további része szabad volt, ám így sem unatkoztunk. A család és partnerünk vagy programot szervezett nekünk, vagy pedig beleszöppenhettünk a mindennapjaikba.

Kedden kirándulást szerveztek nekünk Altenburgba, ahol egy végtelenül bájos „Szív dámának” öltözött idegenvezetővel végigjártuk a város fontosabb pontjait, érdekességeit. Egy félórás ebéd után pedig meglátogattuk az altenburgi kártyamúzeumot, hiszen Altenburg az első között volt és van a kártyagyártásban. Megfigyelhettük a kártyakészítés főbb állomásait, és láthattunk egy sokszínű kiállítást különböző kártyapakliból. A múzeumban mi magunk is készíthettünk kártyákat, amiket meg is tarthattunk.

Az estét pedig mi diákok együtt töltöttük a mauselwitz-i parkban, ahol rengeteget nevtünk és persze beszélgettünk.

Szerdán ismét kirándultunk, ezúttal Erfurtba. Délelőtt meglátogattuk az EGA-parkot, ami egy eszméletlen botanikus élménypark, gyönyörű tematikus és szezonális díszítéssel. pillangóházzal, csúszdával, mászófallal, kisvasúttal, és sok-sok más dologgal, így sajnos nem mindenre volt időnk. A park után megláto-

gattuk magát a várost is, ahol ismét részt vettünk egy idegenvezetésen. Felmentünk a Citadellára, ahonnan pazar kilátás nyílt a város panorámájára. A hely egyik – ha nem a legnagyobb – nevezetessége az 1325-ben a Gera folyón megépült Fachwerk stílusú házakkal beépített Krämer-híd, ami napjainkban már egyáltalán nem jellemző. A hídon sétálva inkább éreztem magam egy olasz kisvárosban, mint egy nyüzsgő német városban. Erfurtnak ezen a csodás részén kaptunk egy szabad délutánt, amit mindenki kedve szerint töltött el, persze

legtöbbünk az ajándékvásárlással töltötte az időt, hisz ha valaki ilyen csodás helyen jár, az minden bizonnyal kíván hazahozni ebből az egészből egy kis darabot a szeretteinek is. A napot ismét közösen a parkban zártuk.

Elérkezett a csütörtök, ami az utolsó nap volt, amelyen programokat szerveztünk számunkra. Délelőtt ismét az iskolában kezdtünk, ahol megrendeztünk egy Skat-bajnokságot, amelynek dobosogai – nem meglepő módon – német diákok lettek. Azért, hogy ne érezzük magunkat ennyire vesztesnek, kihirdettük a három legügyesebb magyar játékost is. A bajnokság után a program délután folytatódott egy bowling pályán, ahol elvileg egymás ellen játszottunk, magyarok a németek ellen. Gyakorlatilag abból, hogy ez verseny, mi semmit nem érzékelünk. A program végül egy vacsorával zárult, ahol megnézhetük a közösen töltött hétről készült rövid videót. Szomorúan térünk haza, hiszen másnap reggel korán indultunk.

Pénteken reggel hétkor indultunk haza, a sokunk számára nehéz búcsú után. A hazaút mindenki számára hosszabbnak tűnt, de a jókedvünk továbbra is kitartott, bár egy kicsit beárnyékolta az elválás. Késő éjjel értünk vissza Csurgóra, ahol már vártak ránk a szüleink.

Én kifejezetten jónak találok ezeket a cserekapcsolatokat, hiszen amellet hogy rengeteg új barátot szerzünk, gyakorlunk egy idegen nyelvet, megismerkedhetünk egy új kultúrával.

Jövőre pedig mi várjuk vissza régi-új barátainkat hatalmas szeretettel, és remélve, hogy örömmel térnek vissza ide, vagy jönnek hozzánk először. Én 11-es diákként jövőre fogadhatok utoljára, és úgy gondolom, az iskolai éveim alatt talán a legjobb döntésem volt az, hogy tavaly én is részt vettem a programban. Remélem a jövőben nem csak Meuselwitz-cel, hanem esetleg több partneriskolával is részt lehet majd venni egy ilyen programsorozaton, hiszen az ilyen utazások és élmények színesítik meg az egyébként szürke hétköznapokat és a hosszú diákéveket.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani saját magam és a társaim nevében is Varga Zsuzsanna tanárnőnek, valamint Turjanica Anzselika tanárnőnek, akik már sok-sok éve fáradhatatlanul dolgoznak ezen a kapcsolaton, ösztönözve több diákot arra, hogy nyisson az újdonságok felé.

Közelgő Márton napi vigasságok

A népszokások, néphagyományok és a hozzájuk kapcsolódó vallási ünnepek köréből sajnos a mai időkre már sok kikopott. Vannak azonban olyanok is, melyek még sok helyütt élnek vagy újjá élednek.

Így volt ez Csurgón a Márton nappal is, melyet még Maczkó Gyula atya élesztett újjá a Mókuskert óvodával és a Hegyi gazdák-
kal együtt működve, jó pár évvel ezelőtt. Ez a szokásjog azóta is él. Ahogy Bálint Gábor atyától megtudtuk, ebben az évben kis késéssel, november 17-én, csütörtökön, a Jézus Szíve templom 5 órai szentmiséjén, az óvodások szereplésével kezdődik a rendezvény, majd a Mókuskert óvoda közösségi termében a libazsíros kenyér és a hegyi gazdák újbórlátogatásával fog véget érni.

A katolikus egyház és a néphagyomány szerint is november 11-e Szent Márton napja. Mint minden ünnepnek, úgy ennek is megvannak a maga történelmi gyökerei, hagyományai, szokásai, jellegzetességei.

A legenda szerint Szent Márton a Római Birodalom Pannónia tartományának Savaria (mai Szombathely) nevezetű városában látta meg a napvilágot 316-ban. A római császár katonájaként szolgáló Márton a franciaországi Amiens városában egy hideg téli estén odaadta meleg köpenyének felét egy koldusnak. Aznap éjszaka álmában megjelent Jézus a koldus alakjában. Innentől kezdve pedig fordulat állt be Márton életében: Isten szolgálatába állt. Jóságáról már élete során is legendák keringtek, s az alázatos misszionáriust püspökké akarták szentelni.

A monda szerint, mikor ennek híret vette, az érte jövő küldöttek elől a szolgálalkú Márton a ludak óljában bújt el. A szárnyasok azonban gágogásukkal, szárnyuk verdesésével óriási zajt csaptak, így elárulták Márton rejtekhelyét. Végül Mártont 371-ben püspökké szentelték és haláláig, 398-ig Tours-ban segítette a rászorulókat.

Márton napjához, november 11-hez különösen sok babonát, szokást köt a néphagyomány. A tapasztalat szerint Szent Márton napja körül legtöbbször elromlott az idő, és leesett az első hó. A népi hagyomány úgy tartja, ha Szent Márton „fehér lovon érkezik”, azaz Márton napján esik a hó, akkor enyhe tél lesz, amennyiben „barna lovon nyargalász”, vagyis nem esik hó, akkor kemény, havas télre számíthatunk.

A régi időkben Szent Márton napja jelentette a paraszti év végét is, ilyenkor zárták le az éves gazdasági munkákat és ilyenkor vette kezdetét a téli pihenő időszaka. Ezen alkalomból, Márton-napon országsszerte lakomákat rendeztek, hogy egész esztendőben bőven ehessenek, ihassanak. Ilyenkor szokták a Mártont eláruló tömött libákat is levágni. A hiedelem szerint Szent Márton napján ludat illik enni, mert aki Márton napján nem eszik libát, az egész évben éhezni fog. A liba húsból szokás volt a papnak is küldeni, mégpedig az állat hátsó részéből. Innen ered a „püspökfalat” szavunk is.

„A bornak Márton a bírója”- tartja a hiedelem, azaz ezen a napon a bort is mindenképpen meg kell kóstolni. A must ilyenkorra változott, tisztult borrá, az egész évi fáradozás gyümölcse ekkor mutatkozott meg, az eredménnyel pedig szívesen el is dicsekedtek a boros gazdák. Márton a nagyobb borvidékeken az újbórlátogatásuként is ismert.

VARGÁNÉ HEGEDŰS MAGDOLNA

Vasárnapi látogató

Sorsunk fürkészett útjain;
Mire megérezzük a lét ízét, szeretve és elfogadva,
életünk elfolyik az idő visszhangos csatornáin.

Kedves szavunk, kinyújtott kezünk,
sugárzó tekintetünk, s nem a tükör,
mely előtt tűnődünk letűnt ifjúságunk felett,
adja vissza, lelkünk igaz lényét.

Napunk fénye nem vakít,
Holdunk ezüstje csendre int,
barázdás homlokunk bölcselő,
lassú léptünk tűnődő.

Mire megérezzük Isten létét,
levetkezzük lelkünk sötétségét.
Unokáink derűs arca melegíti
arcunk szürke ridegségét.

Gondjainkat nem kergetjük,
haragunkat elengedjük,
simogat a naplemente
sejtelmes fénye, csillog
szemünk nevető végtelenjében.

Gyermekek leszünk mi mind,
drága szüléink még elébb
mint mink. Örökre!
Nagyival oly sokat beszélgettünk,
árnyas öreg szobában mesélte a sok történetet,
s gyertyák gyúltak ki,
összefonódó lelkeink felett.

Anyuék udvarában szeretek nézelődni:
tyúkok kapirgálnak, fülelnek
fecskék röppenek az ablak résen
Kati, a macska bajszát
súrolják éppen, ki ott ül.
Az ablakban, csak a feje
forog utánuk, szerencsére.
A semmi különös egyszerűsége
lűktet a nyári naplementében.

Papa viszi a fát, kopott vedérlében,
mert nyáron is a „sporhelten” főznek,
kedvenc cicáit hagyja, hogy
az ajtó résen surranjanak be mellette.
Aztán később együtt „tévéznek”
ő az ágyban fekvé, cicája
a tévé tetején dorombolva.

Ilyenkor ősszel összesimulnak,
száraz kukoricalevelek a kertben.
Valahol messze jártok már,
pajkos kis fecskék,
harmatot csepegtetnek barnuló füveken,

az októberi esték.

Csendes az udvar, merengőn
nézi a magány, botjára támaszkodva
szürkülő horizontját az elhamvadó időnek.
Hol dübörögve rohan, mint egy mozdony,
máskor hernyótalpakon araszol.
Különös érzések dobolnak, feszenegnek
ott belül, mint lezárt dobozokban:
hogymár végre kinyissák, feltéphetnek őket.
Talán még nem késő!

Sötétedik, elbúcsúzó,
majd jövök megint.
Jó ide visszatérni ...
Hangosan kopognak az utcán
néma lépteim.
Halkan bontogatják szárnyukat
a szívből jövő, aggódó sóhajok,
ugye, még jöhetnek; Istenem!
A következő vasárnap, újból!?

Büki Imre

Egy régi, de el nem felejtett karácsony

Készülődtünk a karácsonyra, igyekeztünk beszerezni, ami lehetséges (konzerv, cukor, fehér kenyér). Úgy beszéltük meg, hogy Zsigáéknál jövünk össze, hárman ott laktunk. Hatan vagyunk magyarok, meg Laci, a szlovák fiú, neki mi vagyunk a földije, hozzánk húz, egyedül van. Gyula szakács a konyhán, tortát süt az ünnepre, és mondja, a lengyelek sok tortát rendeltek, alig győzi készíteni. Igyekszünk a körülményekhez képest szépen ünnepelni. Valódi fenyőfát hoztak a fatelepiek. Már két éve, hogy kezdték küldeni a kamcsatkai, nohalini erdőkitermelők a fenyőágacskákat – másfél-két hónappal karácsony előtt – farönkök között a kolimai munkahelyekre, telepekre, bányavidékekre, ahol még fű sem terem, az ismeretlen sorstárs az ismeretlen sorstársnak. Így szerevén örömet az ünnepekre, ami december 24-től január 6-ig aktuális.

Bizony voltak ünnepek, amikor még egy kis fenyőgallyunk sem volt. Éhesen, fázva, összekuporodva a felső csupasz priccsen, gondolatban mindig hazajártam. Eszembe jutottak a régi gyermekkori szép karácsony esték, régi emlékek, szomorú, fájó emlékek.

Nincs nagy díszítgetés, nekünk a csupasz fenyő is nagy öröm. Már mind együtt vagyunk, mikor jön az egyik lengyel ismerősünk, és kéri, hogy legyünk szívesek, menjünk át hozzájuk ünnepelni, ne utasítsuk el kérésüket, töltsük együtt a szentestét. Gyorsan határozottunk, összeszedtük az enni- innivalót, és megyünk a lengyel barakkba. A lengyelek vagy harmincan laktak együtt a baltiak és néhány orosz és ukrán társaságában.

Oroszul üdvözljük egymást, hisz csak így értjük meg egymást. Olyan őszintén, olyan tiszta szívből sehol az égvilágon nem kívánunk egymásnak, mint mi akkor, ami régóta a szívünk vágya: „Egy

boldogabb következő karácsonyt otthon, szeretteink körében”. Hosszú évek álma- vágya, amit kívántunk. Megható és fenséges este volt. Nem a terített asztal az enni- innivalóval, hanem a felejtethetetlen baráti együttérzés. Egymást átkarolva, körbeállva a valódi kis karácsonyfácskát, meggyújtva a csomagban kapott egy szál valódi karácsonyi gyertyát, négy- öt nyelven tizennégyezer kilométerre hazáinktól, a szögesdrótok mögött a fagyos éjszakában felhangzott a világ minden szögletében ismert karácsonyi ének: Csendes éj, szentséges éj..., Nagyon megható és csodálatos volt. Nem szégyelljük, hullottak a könnyek, mint a záporosó.

A távolba révedező könnyes szemek, a gyertya fényén túl messzire látnak, gondolataim messzire szállnak, oda, hol úgy érzem, gondolkodom. Ó, hogy vágytam oda.

Az éhség, a fagyoskodás, az emberfeletti munka, a szabadság és az otthon utáni vágy mind alkotó elemei a szenvedésnek. Az éhség és a hideg ellen részben már tudok védekezni (meg már meg is szoktam), de a honvágy az csak fáj, hol élesen, hol tompán, de nem múlik, és ilyenkor, ünnepek tájt kimondhatatlanul gyötör, és nincs ellene védekezés. És ez a nehéz, nagyon nehéz.

Az eddigi szegényebb karácsonyok, mikor csak sodrás muhorka (darált dohányászár) ajándékozása és a jókívánság jelentette az ünnepet, azok csak anyagiakban voltak szegény, lelkiükben igenis gazdag ünnepek voltak. Az a sokfajta nép egymásnak adta, és egymástól kapta a biztatást, vigasztalást, ami sok nehéz éven át kapaszkodónk, erőnk volt. Tudtuk tisztelni egymás nemzetiségi és vallási szokásait, ez egy olyan erkölcsi támasz volt, ami a legsötétebb korszakokon is átsegített. Ez az 1954-es volt az utolsó rabságbeli (a 11.) karácsonyom, de elfeledni egyiket sem tudom, mindegyikben volt egy kicsi még a „legsötétebb” időkben is, ami az emberek vágyát tükrözte: Szeretet, Békesség, Békesség!

Magadám, 1954. december 24.

Berkes Miklós
lágerszáma: G-1-115

Berkes Miklós karácsonya

A 16 éve elhunyt Berkes Miklósról emlékezünk e szép, Távol- keleten átélt karácsonyi írásával. Kevesen tudták nála jobban becsülni az életet. Elvették az ifjúságát. 19 éves leventeként került szovjet fogságba. Már 1945-ben Szibériában építette a vasutat, küszködött az éhséggel, a hideggel. 19 évesen 32 kilóra lefogyott. Aztán jött a Csendes- óceán parti Magadám, Kolima hírhedt aranybányái. Túlélte, talán azért, mert haza akart térni. 11 év múlva 1955 Katalin napján lépett ismét be az Ady Endre utcai családi házba, sok évvel azután, hogy világgá kürtölték, hogy a Szovjetunióban nincs már több magyar hadifogoly.

Folyamatos kapcsolat

tartott egykori sorstársaival. Ha valamelyikük eltávozott e világból, csendesesen elsíratta, szelíden megosztva környezetét tagjaival, eggyel kevesebben lettek. Többször írt a Csurgó és Környékébe, megrendítő, hiteles vallomások. Megélte, hogy a barátja, Rózsás János által szerkesztett Gulág- lexikon megjelenhetett, benne az ő nevével is. Rendet tudott teremteni maga körül. Házuk- lakásuk a mintaszerű törődés nyomait viselte. Rajongásig szerette a családját. Egykori munkatársai, Csurgó polgárai megrendültek a halálhírén. Olyan ember távozott a személyében, akire a helyi közösségnek, a magyar hazának is a legnagyobb szüksége lenne.

H.J.

1956
2016A MAGYAR
SZABADSÁG
ÉVECsurgó 1956:
történelem és megemlékezés

ESSZÉPÁLYÁZAT

Az IMCOM Bt. - Csurgó Város Önkormányzatával közreműködve - esszépályázatot hirdet az 1956-os forradalom 60. évfordulója alkalmából.

Pályázók köre:

Középiskolás diákok

Egyetemi, főiskolai hallgatók

Felnőttek

Pályázati témakörök:**I. Kovács Andor: egy hosszú, mozgalmas, gazdag élet a magyarság szolgálatában**

Kovács Andor, Csurgó város díszpolgára, 1956 októberében a forradalmi események helyi irányadója, majd a magyar emigráció svájci vezéralakja, az Európai Protestáns Szabadegyetem alapító tagja, Csurgó mecénása.

Az esszében választani lehet az életút egészének vagy egy-egy szakaszának elemzését, a pályakép alakulásának bemutatását a magyar és az egyetemes történelem összefüggéseiben, Csurgóhoz való kötődését, stb.

Ajánlott irodalom:

Kovács Andor: Forradalom somogyban . Az 1956-os forradalom és előzményei a csurgói járásban. Bern : EPMSz, 1988. — 198 p.

Kovács Andor: Homokpad. Pozsony : Madách-Posonium : Püski, 1996. 238 p.

Kovács Andor: Évezredes Ágsorsok Dél-Somogyból . Bp. : Csurgói Csokonai V. M. Gimn. és Csurgó Város Önk., 2000. 271 p. (Új Csurgói Könyvtár ISSN 15686-1627)

Kovács Andor: A világ magyarsága Bp. : [Magyarok Világszövetsége Nyugati Régiója], 1999. — 2 db

Györfly László: Őrláng vagy lidércfény? : esszék, válogatott közéleti írások / Györfly László . — Miskolc : Felsőmagyarország, 1998 (Miskolc : K-B Aktív Kft.). — 267 p

Sára Sándor: Aki magyar, velünk tart! I-II. : Dokumentumfilm / rendezte Sára Sándor . — Bp. : Duna Televízió, 1993.

II. Családunk a forradalom idején

A történelem nemcsak az, amit a könyvek lapjain olvashatunk. Történelem az is, amit dédszüleink, nagyszüleink elbeszélnek, ahogy a szomszéd bácsi emlékezik - és ezek a történelmi mozaikdarabkák mind elvesznek, ha nincs, aki kérdezzen, és nincs, aki lejegyezze a válaszokat.

A pályázat műfaja lehet esszé, és lehet interjú is pl. egy családtaggal: ki hogyan élte meg az 1956-os eseményeket? Mi volt a következménye, hatása a családnak, ill. egyes családtagok életére?

Nevezés: jelentkezni még nem publikált írásokkal lehet.

1.

1956
2016A MAGYAR
SZABADSÁG
ÉVECsurgó 1956:
történelem és megemlékezés

ESSZÉPÁLYÁZAT

Formai követelmények: Minimum 3, maximum 6 oldal terjedelem, Times New Roman betűtípus, 12-es betűméret, 1,5-ös sortávolság. (A mellékletek: adatok, adatközlők, felhasznált irodalom, rajzok, fényképmásolatok, stb. nem értendők a fenti terjedelemben.)

Beküldési határidő: 2017. január 31.

A pályázatokat postai úton az IMCOM Bt. 8840 Csurgó, Kossuth u. 1., vagy e-mailben a csurgo1956@imcombt.hu címre várjuk.

Értékelés: a pályamunkákat háromtagú zsűri értékeli

A pályázat eredményét 2017 február 25-én Kovács Andor emlékére szervezett rendezvényen kerül kihirdetésre, melyre minden pályázó meghívót kap.

Pályázat díjazása: Tárgyi jutalom az első három helyezett számára, kategóriánként.

A pályázattal kapcsolatban érdeklődni lehet a +36 20 3340-979 telefonszámon és a csurgo1956@imcombt.hu címen.

2.

A programot az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára létrehozott Emlékbizottság támogatja.

A belső harmónia visszaállítása: akupunktúra

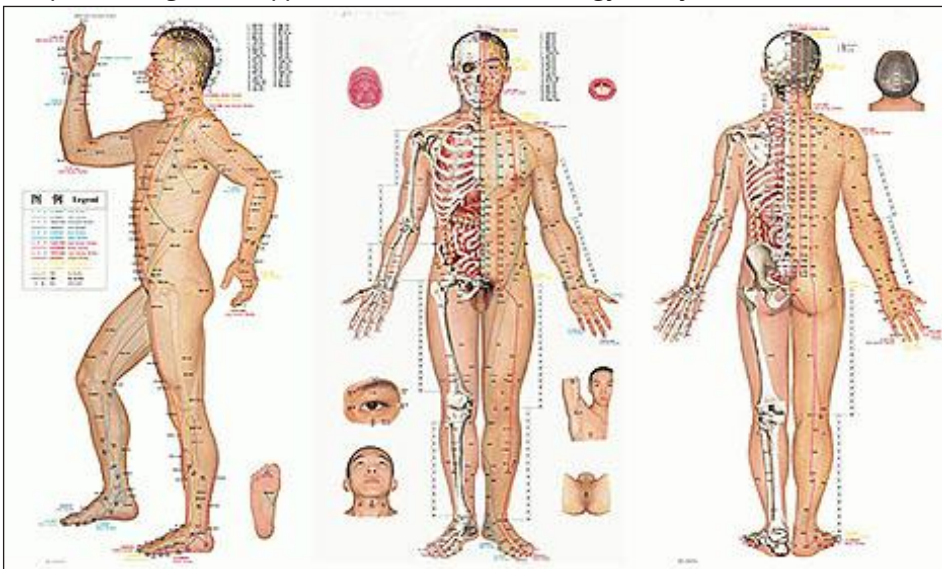
A nyugati világ nagy részében a kínai orvoslást kiegészítő, illetve alternatív orvosi rendszernek tekintik, azonban Ázsia nagy részén az elsődleges orvosi ellátás része. A szelíd gyógymódok közé tartozik. Nem alkalmaz olyan technikákat és beavatkozásokat, melyek káros mellékhatásokkal járnak, hanem elsősorban a test és szellem energetikai egyensúlyának mechanikai ingerlésen alapuló vagy gyógynövényes terápiákkal való visszaállítására törekszik. Szervezetünket energetikai szemmel nézi, s a szimpatikus és a paraszimpatikus idegrendszerhez hasonlóan, Yin és Yang energetikai állapotra osztja fel. A Yang energia a napot, a mozgást, a nappalt, a férfissá-

szint energiacsatornákon, pályákon (meridiánokon) folyik, áramlik a testünkben.

Ezen a meridiánokon vannak az akupunktúra kezelési pontjai, melyeknek segítségével a felgyülemlett, vagy hiányos energiát átirányíthatjuk, kipótolhatjuk, szükség szerint.

Az akupunktúra a hagyományos kínai gyógyászat egy része, s kb. 4-5000 éves hagyományra tekinthet vissza.

Pontos időbeni eredetét nem lehet meghatározni, de az tény, hogy az i.e. 10. 000-4. 000 év körüli időkből származó hegyes köveket (ún. pien-eket) már valószínűleg ilyen beavatkozásokra használták. A hagyomány szerint ezekben az ősi

got képviseli, többek között. A Yin energia a holdat, az éjszakát, a nyugalmat, a nőiességet testesíti meg. Minden emberben megvan e két energiaforma, mely a kínaiak

időben kő-, csont- és bambusztűket használtak, ezeket váltották fel a fémtűk, melyek aranyból és ezüsből készültek.

Az i.e. 3. századból származik az egyik

legősibb orvosi könyv: a Sárga Császár Belgyógyászati Könyve (Huang Ti Nei Ching), melynek második része a Ling Shu („Az akupunktúra”) leírja a meridián-rendszert, foglalkozik a szúrástechnikával és a tűk fajtáival. Európában, a 1960-as években az akupunktúra teljesen ismeretlen volt. Először Dr. Oswald Kothbauer osztrák állatorvos alkalmazta kutyákon.

1974-ben, Kaliforniában megalakult egy állatorvosokból álló szervezet, amely az akupunktúra elterjesztését tűzte zászlajára. 1975-ben lezajlott az első kurzus Amerikában. Ennek sikere nyomán lassan Európában is kezdett elterjedni. 1980-ban először Finnországban, majd Ausztriában és Németországban lett elismert kezelési lehetőség az akupunktúra.

Magyarországon először Dr. Eöry Ajándok, a biológiai tudományok kandidátusa meghívására - a Magyar Tudományos Akadémia jóváhagyásával - kínai professzorok érkeztek az akupunktúra megismertetésére, gyógyításra 1989 szeptemberében. 1988-ban megalakult Budapesten az Akupunktúra-Rehabilitáció Alapítvány is (alapító: Dr. Hegyi Gabriella MD.PhD.), nonprofit intézményként az akupunktúra tanítását, gyakorlását és művelését tette alapfeladatává. 1987-ben jött létre a Magyar Akupunktúrák Orvosok Társasága, majd 1989-ben egy olyan intézet, amelynek diagnosztikai és gyógyító módszereiben ötvöződnek a hagyományos és a komplementer (természetes gyógymódok, természetes gyógyszerek) orvoslás eljárásai.

Az Intézet névadója a nemzetközi tekintélynek örvendő dr. Yamamoto neurológus-orvosprofesszor, az akupunktúra egyik un. mikrorendszerének felfedezője.

Az akupunktúrák gyógyítás célja mindig a harmónia helyreállítása. Nagyon hatásos módszer, amely tudományos alapokon nyugvó gyógyító-rendszerre vált. Alkalmazott módszerei a test-, a fül-, Yamamoto-féle skalp- és a Gleditsch-féle szájakupunktúra. Alkalmazásuknál akupunktúrák tűkkel ingereljük ki a szervezetben, harmonizáló, gyógyító céllal.

Térségünkben Dr. Kozma Magdolna végez akupunktúrák kezelést. A 30 évig belgyógyászként és háziorkosként dolgozó doktornő, tovább képezve magát Dr. Eöry Ajándok által alapított „Egészség biztonság” alapítványnál végezte el az akupunktúrák tanfolyamot, ahol kínai orvosoktól

tanult. 3 évig járt az alapítványhoz, először a saját családját gyógyította. Egy-egy kezelés 30 perc időtartamú, azonban a gyógyulás tartama a betegek gyógyhajlamától, és a betegség hosszától függ. Van aki már 1-2 kezeléstől meggyógyul, van aki 10 után. Aki fél a tűtől azt lézerral is lehet kezelni fájdalom mentesen. A doktornő lézertérápiát, biorezonanciát és homeopátiát is tanult, amit a praxisában is jól tudott alkalmazni. Jelenleg már csak ezekkel gyógyít, mert az évek során rájött, hogy az igazi gyógyítás ebben rejlik, a gyógyszeres kezelés csak elfedi a tüneteket.

Az akupunktúra terápiás felhasználhatósága igen széles skálán mozog:

- mozgás-, és idegrendszeri fájdalomtünetek,
- allergiás betegségek,
- hormonális problémák,
- szív-, és keringési zavarok, vérnyomásproblémák,
- szapora pulzus, gombócérzés,
- ideges gyomorpanaszok, székrekedés, IBS,
- bizonyos bőrbetegségek,
- nőgyógyászati panaszok,
- urológiai, és szexuális problémák,
- testsúlycsökkentés,
- dohányzásról való leszoktatás.

A doktornő elérhetősége:

Dr. kozma Magdolna
7515 Somogyudvarhely Hunyadi u.21.,
Tel:06-30-4717342

BV

Forrás:

https://hu.wikipedia.org/wiki/Hagyom%C3%A1nyos_k%C3%ADnai_orvosl%C3%A1s

<http://www.sonline.hu/somogy/kozelet/egyensulyban-az-oselemek-csodas-gyogyulas-tuszurasal-590068>

<http://www.yamamoto.hu/>

<http://www.betegvagyok.hu/cikkek/mire-jo-az-akupunktura-ov-2001-3>

http://www.fulakupunktura-praxis.hu/akupunktura_tortenete.php

www.drkozma-akupunktura.hupont.hu

Búcsú a Magyar Kupától

MAGYAR KUPA II. FORDULÓ VÉGEREDMÉNY
Csurgói NKC - Szekszárdi FGKC 21-32 (10-14)

FOTÓ: CSNKC.HU

Jól kezdtük a mérkőzést 3-1-re vezetünk az 5. percben. 17. percben felkapaszkodott a szekszárdi alakulat 7-6-ra, a 25. percben már átvették a vezetést 9-11-re. Az első féldíő végére érezhetően elfáradtunk, így alakult ki a 10-14-es félidei eredmény.

A második játékrészben már esett szét védelmünk, a gyors szekszárdi kontratámadások növelték a különbséget a két csapat között.

Szép csurgói átlövések számos gyönyörű csurgói kapus bravúr jellemezte az egész mérkőzést, sajnos több kihagyott hétméteressel.

A csurgói csapatnak nélkülöznie kellett 3 kulcsjátékosát, segítségükkel szorosabb lett volna a mérkőzés vége is..

MESTERMÉRLEG

Kovács Gábor:

„Alapembereket ismét nélkülözve, összesen három felnőtt játékosal kiállva derekasan helyt álltak a fiatalok. Az első féldíőben kihagyott négy hétméteres volt bosszantó. Jól tartottuk

magunkat az idő elteltével, a fáradással együtt az utolsó 15 percben, nőtt csak a különbség a két csapat között. A vereség sosem jó, de a játék képe, a hozzáállás, és néhány fiatal teljesítménye biztatásra ad okot.”

Csapatunk ezzel elbúcsúzott a Magyar Kupa további küzdelmeitől.

Lányainkra némi pihenő vár, október 30-án 16 órától fogadjuk hazai körülmények között a tabella 11. helyezett Kozármisleny csapatát.

Hajrá Csurgó!

CSNKC.HU

Csurgói női kézilabda diákolimpia siker!

Bár a Marcali csapatától vereséget szenvedtünk 15-25-re, de a nagyatádi Ady Gimnázium és Sportiskola csapatát 16-13 legyőzték a csurgói lányok!

Érdekeség, hogy a diákolimpián szereplő csapat edzője egyben klubunk vezetőedzője Kovács Gábor.

Szép volt lányok! Így tovább!

FOTÓ: CSNKC.HU/CSVMRG.HU

CSNKC.HU

ISMERJE MEG PÉNZÜGYI OLDALUNKAT IS!

POSTA SZEMÉLYI KÖLCSÖN EXTRA AKCIÓBAN IS:

- POSTA BANKSZÁMLÁVAL
- AKÁR 1 HAVI AJÁNDÉK
TÖRLESZTŐRÉSZZLETTEL

**THM:
10,55-23,77%**

POSTA PÉNZÜGYI MEGOLDÁSOK

A THM (teljes hitel díjmutató) meghatározása az aktuális feltételek, illetve a hatályos jogszabály figyelembevételével, Posta Személyi Kölcsön jövedelemátutalás nélküli konstrukció esetén 500 ezer forint hitelösszeg és 3 éves futamidő feltételezésével, Posta Személyi Kölcsön Extra akció/ Posta Személyi Kölcsön Extra akció Hitelkiváltásra konstrukció esetén 2 millió Ft hitelösszeg és 5 éves futamidő feltételezésével, a 2016. szeptember 6. napján érvényes kondíciók alapján történt. Továbbá Posta Személyi Kölcsön jövedelemátutalás vállalása/ Posta Személyi Kölcsön Hitelkiváltásra jövedelemátutalás vállalása melletti konstrukció/ Posta Személyi Kölcsön Extra akció/ Posta Személyi Kölcsön Extra akció Hitelkiváltásra konstrukció esetén a THM meghatározása az **egyhavi törlesztőrészt visszatérítést feltételezve** történt, az alábbi járulékos szolgáltatások figyelembevételével: Posta Bankszámlához tartozó számlavezetési díj, törlesztés beszédésének díja.

Reprezentatív példa: Posta Személyi Kölcsön Extra akció/ Posta Személyi Kölcsön Extra akció Hitelkiváltásra.

Hitelösszeg (hitel teljes összege): 2 millió Ft; futamidő: 5 év; hitelkamat: 9,99%; hitelkamat típusa: rögzített, a teljes futamidő alatt fix; folyósítási jutalék: 20 000 Ft; bankszámlavezetési díja: 249 Ft/hó; törlesztés beszédésének díja: 128 Ft; havi törlesztőrészlet: 42 623 Ft; a hitel teljes díja: 557 432 Ft; visszafizetendő teljes összeg: 2 557 432 Ft. THM: 10,55%. Az egyhavi törlesztőrészlet visszatérítésének feltétele: Posta Személyi Kölcsön jövedelemátutalás vállalása mellett konstrukció/ Posta Személyi Kölcsön Extra akció/ Posta Személyi Kölcsön Hitelkiváltásra jövedelem vállalása mellett konstrukció/ Posta Személyi Kölcsön Extra akció Hitelkiváltásra konstrukció választása, a teljes szerződéses összeg folyósítását követő 6 havi esedékesség tekintetében a konstrukció feltételeinek teljesítése, és az esedékességek napján a teljes törlesztőrészlet megfizetése. A 2. havi törlesztőrészlettel megegyező összegű visszatérítés a törlesztés 7. esedékessége hónapjának végéig, az Ügyfél Banknál vezetett Posta Számlacsomagjára kerül jóváírásra.

Az Ügyfél által választott törlesztési nap függvényében az első törlesztőrészlet magasabb lehet.

Posta Személyi Kölcsön jövedelemátutalás vállalása és Posta Személyi Kölcsön Hitelkiváltásra jövedelemátutalás vállalása mellett konstrukció alapfeltétele a rendszeres, legalább havi 80 000 Ft jövedelem átutalásának vállalása/fenntartása a Postahelyen nyitott lakossági bankszámlára. Posta Személyi Kölcsön Extra és Posta Személyi Kölcsön Extra akció Hitelkiváltásra akciós konstrukció igénylésének feltétele minden hónapban nettó 200 ezer forintot elérő jövedelem megléte, és a teljes jövedelem átutalásának vállalása a Postahelyen nyitott lakossági bankszámlára. Amennyiben a feltétel(ek) nem teljesülnek, abban az esetben a következő esedékességi időponttól a kölcsön a futamidő végéig átárazásra kerül a Posta Személyi Kölcsön jövedelemátutalás nélküli konstrukció – szerződéskötéskor érvényes - kondícióira.

A tájékoztatás nem teljes körű, a részletes információkat a Posta Személyi Kölcsön Hirdetmény és a Posta Személyi Kölcsön Általános Szerződési Feltételek tartalmazzák.

A Posta Személyi Kölcsön az FHB Bank Zrt. szolgáltatása, melyet a Magyar Posta Zrt. mint közvetítő értékésít.

Az ajánlat a 2016. szeptember 6. napjától visszavonásig, de legkésőbb a 2016. október 31. napjáig befogadott Posta Személyi Kölcsön igénylésekre vonatkozik. A Bank a bírálat jogát fenntartja.

www.posta.hu

